MIJN STAD

Opperdekenin Tineke De Rijck (61): “‘In Gent kunt ge niet parkeren, we komen niet meer’... Het doet pijn om dat telkens te horen”

Organisator van de Gentse Feesten op de Korenmarkt, in opvolging van papa Eli die jarenlang Opperdeken was. Volop actief binnen het dekenij- en vrijwilligersleven. Aan de slag in het SMAK. En ook nog de zorg voor haar dochter met een beperking. Opperdekenin Tineke De Rijck (61) is altijd bezig, meestal met honderd dingen tegelijk. Toch vond ze tijd om ons te vertellen waarom Gent haar zo lief is en om haar favoriete adresjes te verklappen. “In dit café kom je altijd wel een bekende tegen.”

Sabine Van Damme · HLN · 18 juni 2023

Dit is mijn huis

“Een rijhuis dat mijn man Jef en ik kochten toen ik zwanger was van Stijn, mijn oudste zoon. We hebben een terras beneden en een zonneterras boven. Het zijn eigenlijk twee kleine huisjes die in elkaar lopen. Van buiten zie je het niet dat het één huis is, maar binnen hebben we een grote living en keuken die in elkaar lopen zodat ieder er zijn eigen plekje vindt.”

Dit is mijn straat

“We wonen in de Gelukstraat, een klein, zalig straatje in Gent, dicht bij Sint-Jacobs, de Vrijdagmarkt en het Baudelopark. Je hoort er niks, het is er zalig rustig. Kinderen kunnen nog op straat spelen en de buren aperitieven voor hun deur. De Waterwijk organiseert zo nu en dan een activiteit maar door de roeiambities van mijn zoon konden we nooit aanwezig zijn omdat we steeds gingen supporteren. Na corona is door studies het roeien gestopt waardoor we nu meer en meer zullen kunnen deelnemen.”

Hier ben ik opgegroeid

“Ik ben opgegroeid in de Donkersteeg. Mijn grootmoeder had er de bekende textielwinkel Vermeulen-Present. We woonden waar nu het Novotel is. De trap waarop ik als klein kind naar de slaapkamer ging staat er nog steeds, als beschermde trap. We zijn driemaal verhuisd, maar wel driemaal in dezelfde straat. Ook mama had een winkel van kinderkledij en doopsuiker in de Donkersteeg. Het was een straat met veel jonge mensen, we kenden elkaar allemaal. We hadden een goede band. Zo goed zelfs dat we eigenlijk van plan zijn binnenkort eens terug samen te komen. Daar kijk ik echt wel naar uit. Met de jongeren uit de buurt richtten we toen het jeugdbestuur van dekenij Korenmarkt op. Misschien ligt daar wel de basis van mijn enthousiasme voor de Gentse Feesten op de Korenmarkt.”

Mijn favoriete plekje

“Op een terrasje op een zomerse dag naar mensen kijken en een babbeltje slaan.”

> *Hoewel we soms konden discussiëren over de Gentse Feesten was en is mijn papa Eli mijn grote voorbeeld. Dit jaar laten we een reus maken van hem.*
>
> **— Tineke De Rijck**

Mijn favoriete loop- of wandelroute of fietsplekje

“’s Morgens vroeg door de stad wandelen met onze hond Kaito, daar geniet ik enorm van. Er is dan nog geen drukte in het centrum van Gent. Ik vind het alleen jammer dat er zo veel glas op de grond ligt. Voor de pootjes van de hond moet je echt voorzichtig zijn.”

Mijn beste vriend

“Dat is mijn zoon Stijn. Hij is nu bijna dierenarts. Ik geniet zo van onze momenten samen, onze babbels en alle steun die hij me geeft. Er gaat geen dag voorbij of hij laat iets van zich horen, soms heel kort. In de zorg voor mijn dochter neemt hij ook zijn verantwoordelijkheid. Het overlijden van zijn papa in 2002 heeft onze band alleen maar supersterk gemaakt. Ik ben zo fier op hem.”

Mijn mooiste moment

“De dag dat ik de functie van Opperdekenin mocht opnemen. Het is zo’n mooie opdracht waarin je zoveel kunt helpen. Er is nog veel nood bij de mensen, maar die is niet altijd gekend. We werken als Opperdekenij vooral achter de schermen. Zo kregen we laatst nog 30 palletten nieuw speelgoed. Dit verdelen we dan bij kinderen die het met iets minder moeten doen. Naar het einde van het jaar zullen we de scholen contacteren om hen geschenkjes te bezorgen, zodat de kinderen bij hun rapport een attentie zullen krijgen. Babynest is ook een van onze vaste adressen. We werken mee waar we kunnen. Rond Kerst kreeg ik van iemand boterkoeken en rijsttaarten. We reden een hele dag rond naar verschillende scholen om zo al die kinderen een kerstontbijt te geven. Er is nog veel werk in Gent, maar alle schenkingen en kleine beetjes helpen.”

> *Het doet pijn telkens te horen: ‘We komen niet meer naar Gent, ge kunt er niet parkeren.’ De stad moet ook buiten het weekend ‘leven’!*
>
> **— Tineke De Rijck**

Mijn minst leuke herinnering

“Het overlijden van onze papa, Eli De Rijck. We deelden zoveel en ik heb zowat zijn leven overgenomen. Hoewel we soms konden discussiëren over de Gentse Feesten was en is hij mijn grote voorbeeld. Dit jaar laten we een reus maken van hem. De doop van die reus gaat door op de openingsdag van de Gentse Feesten. Dat lijkt ons een mooi eerbetoon aan de man die, na Walter de Buck, de Gentse Feesten terug op de kaart heeft gezet. Tijdens de Feesten kan je reus Eli samen met andere Gentse reuzen bewonderen in de Sint-Niklaaskerk. We zullen ook dagelijks activiteiten voor de allerkleinsten brengen tussen die reuzen.”

Mijn favoriete winkel

“Modesalon Seraphine in de Hoogpoort. Telkens ik mezelf wil verwennen of een outfit zoek voor een speciale gelegenheid ga ik graag naar Marianne van Modesalon Seraphine. De babbels zijn er steeds geanimeerd, maar zij beheerst ook de kunst het mooiste in jou naar boven te halen. Ze weet waarin je je goed voelt en slaagt er telkens in je in een prachtig ensemble te kleden. Ik zeg dikwijls dat ik haar makkelijkste klant ben, omdat ik niet graag pas, en we toch altijd tot een perfect resultaat

komen.”

Mijn favoriete café

“Mijn favoriete café blijft toch café Den Turk, misschien omdat ik daar veel met papa gezeten heb, maar ook omdat je daar altijd wel een bekende ontmoet. Toen ik nog op het kabinet van Cultuur werkte, zijn we daar na de gemeenteraden nachten blijven hangen.”

Mijn favoriet restaurant

“Dat zijn er veel, maar de paling in het groen in de Passion is toch subliem!”

De stadsgenoot die ik het meest bewonder

“Dat zijn alle vrijwilligers van de dekenijen en alle vrijwilligers van Gent. Ze staan steeds klaar om mensen te helpen, dekenijfeesten te organiseren, kermissen te organiseren, Sinterklaascadeautjes te bezorgen, op de Winterfeesten te staan voor de Warmste Week, inzamelacties te organiseren voor het goede doel en zo kan ik nog lang doorgaan. Hen bewonder ik omdat ze dit jaar in jaar uit blijven doen.”

Als ik kon, zou ik dit veranderen aan mijn stad

“Ik hoop dat Gent de stad mag blijven die ik altijd heb gekend. Niet te groot, een gezellige bedoening met veel entertainment en samenzijn. Dat Gent iedereen kan verwelkomen en ik mijn vrienden en familie kan vertellen dat de stad wél toegankelijk is. Het doet pijn telkens te horen: ‘We komen niet meer naar Gent, ge kunt er niet parkeren of mijn auto is te oud of er volgt altijd een GAS-boete.’ De stad moet ook buiten het weekend ‘leven’!”

Bron: HLN, “Mijn Stad”, Sabine Van Damme, 18 juni 2023.